

1) 'Αντιτάσσομαι πρὸς τινα διὰ λόγων, ἀνασκευάζω τοὺς λόγους τινὸς λόγ. κοιν.: *Σηκώθηκα καὶ τὸν ἀντίκρουσα.*

β) 'Απαντῶ εἰς πειρακτικὸν δίστιχον κατὰ τοὺς χοροὺς Κάρπ. 2) 'Επὶ τοῦ ἡλίου, θερμαίνω πολὺ, καίω Κάρπ.: *'Αντικρούει ὁ ἥλιος.* 3) 'Επὶ σωματικῶν ἀλγηδόνων, προσβάλλω Κάρπ. Κεφαλλ.: *'Ἄσμι.*

Σουβλῆς τῆς κρούς εἰς τὸ πλευρόν, 'ς τὰ στήθη καὶ ἀντικρούουν Κάρπ.

άντικρυ ἐπίρρ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.) *ἀδίκρυ* Βιθυν. Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἀ.) Κύνθ. Μέγαρ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. κ. ἀ.) Σύμ. Σῦρ. κ. ἀ. *ἀδίκρυ* Πάρ. *ἀγκίκρυ* Τσακων. *ἀντικρὺ* Πελοπν. (Λακων.) *ἀδίκρυ* Μέγαρ. *ἀντικρυ* Πελοπν. (Λακων.) *ἀδίκρυ* Λευκ. *ἀντίκρυς* Κύπρ. *ἀντίκρυα* Ζάκ. Κάρπ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) Τήλ. *ἀδίκρυα* Ἀστυπ. Θεσσ. Λευκ. Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.) *ἀντίκρυα* Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *ἀντικρυτὰ* Πελοπν. (Αἴγ.) *ἀδίκρυτὰ* Κρήτ. (Σέλιν. κ. ἀ.) Μακεδ. (Καστορ.) *ἀντικρυτὰς* Πελοπν. (Αἴγ.) *ἀντίκρυτα* Μακεδ. (Ἀβδέλλ. Σνίχ.) Μύκ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γελίν. Κορινθ. Λιγουρ. Μεσσ.) Σκῦρ. *ἀδίκρυτα* Θεσσ. Θράκ. (Αἴν.) Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίρρ. *ἀντικρύ*. Ὁ τύπ. *ἀντίκρυς* ἔκ τοῦ ἀρχ. *ἀντικρυς*, καθ' ὃ καὶ ὁ προπαροξύτονος *ἀντικρυς*. Ὁ τύπ. *ἀντίκρυα* καὶ οἱ ἔκ τούτου κατὰ τὰ εἰς -α ἐπιρρήματα, περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 55 καὶ 2, 100. Ὁ τύπ. *ἀντικρυτὰ* καὶ οἱ ἔκ τούτου κατὰ τὰ εἰς -τὰ ἐπίρρ. πβ. *ἐμπρός* - *ἐμπροστί*, περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἑπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/11) 83. Ὁ τύπ. *ἀντίκρυτα* καὶ μεσν. Πβ. ΚΣάθα Μεσν. Βιβλ. 6, 214 «τὸν ἔναν ἀντίκρυτα τοῦ ἄλλου».

'Αντικρύ, ἀπέναντί τινος ἔνθ' ἄν.: *Τὰ σπῖτα μας εἶν' ἀντίκρυ τὸ ἔνα μὲ τ' ἄλλο. Κάθεται ἀντίκρυ γὰρ νὰ βλέπῃ κοιν. Ὁ δεῖνα ἦτονε ἀδίκρυ τοῖς τοῦ φώναξενε Βιθυν. Τὸ βράδυ τῆς ἐστρώσανε ἀδίκρυα 'ς τὴ βίγλα Κρήτ. Τὸ σπῖτα του ἔπεφτε ἀδίκρυα μὲ τὸ δικό μας Λευκ. Πάνι ἀντίκρυ οἱ 'κεῖνον τοῦ β' τοῦ Ἀδριανούπ. Σταματῶ ἀδίκρυα τοῦ δρόκου Ἀστυπ. Ἐκατοσα ἀντίκρυτα τοῖς λόγιας Σκῦρ. Τὸ 'χουμε ἀντίκρυτα τὸ φεγγάρι Γελίν. Κορινθ. || Φρ. Ἀδίκρυ μ' ἀδίκρυ (ἀπέναντι ἀλλήλων) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἀντίκρυ χαραινῆ (ἀκριβῶς τὴν χαραινῆν) Α. Ρουμελ. (Καρ.) || Ἄσμι.*

Ἀνοιξι, ποῦ σὲ 'λήμενα μὲ τ' ἄνθη στολισμένη, νὰ φέρῃς τὴν ἀγάπην μου ἀντίκρυα μου νὰ μένῃ Κάρπ.

Ἀντίκρυα μου καὶ ἀντίκρυα σου καὶ ἀντικρυ 'ς τὸ φεγγάρι, ἐκεῖ κοιμᾶται ὁ κάκκαβος 'ς τ' ἀσήμε, 'ς τὸ λογάρι Λακων.

Ἀδίκρυα μ' ἦρτες κ' ἔκατρες σὰν ἥλιος σὰ φεγγάρι Λευκ.

Τὰ παλληκάρια τὰ καλὰ ἀγλήγορα γερονᾶνε, γερονᾶνε ἀπὸ τοῖς ὁμορφες καὶ ἀπὸ τοῖς μαυρομμάτες, ὁποῦ καθόνται ἀντίκρυτα ψηλὰ 'ς τὰ παρεθύρια Λιγουρ.

Ὅποιος φοβᾶται τὴ φωθμὰ μὴν 'κάτω' ἀδίκρυτά μου, γιατί θὰ τόνε κάβουνε τ' ἀναστενάματά μου Κρήτ.

Ὅσες ἀάπες εἶχαμεν εὐρισάν μας πίκρες, ἢ πόρτα τῆς κ' ἢ πόρτα μου ἀν-νοῖουσιν ἀντίκρυς Κύπρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀντικρυινά.

***ἀντικρυάζω**, *ἀνικρυάζω* Πόντ. (Ἀργυρόπ. Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ ἀμαρτ. ρ. *κρυάζω* < *κρύος*.

Καθιστῶ τι ψυχρότερον, καθιστῶ χλιαρὸν τὸ λίαν θερμὸν διὰ συγκερασμοῦ, συνήθως ἐπὶ ὕδατος: *Τὸ νερόν πολλά ζεστόν ἔν', ἀνικρυάσων ἀπο Χαλδ. Νερόν ἀνικρυᾶσμένον. Συνών. *ἀντικρυαίνω, *ἀντικρυώνω.*

***ἀνικρυαίνω**, *ἀνικρύνω* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀντί* καὶ τοῦ ρ. *κρυαίνω*.

***Ἀνικρυάζω**, ὁ ἰδ.: *Τὸ νερό χαθεύ', ἀντίκρυνον ἀ (χαθεύ' = ζεματίζει, καίει, ἀ = αὐτό).*

ἀνικρυάσμαν τό, Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) *ἀνικρυάγμαν* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. **ἀντικρυάζω*.

Συγκερασμὸς θερμοῦ ὕδατος μετὰ ψυχροῦ ἔνθ' ἄν.: *Τοῦ νεροῦ τ' ἀνικρυάγμαν Χαλδ. Συνών. ἀντίκρυμαν, *ἀντικρύωμα.*

ἀνικρυζώ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Τραπ.) *ἀδικρυζώ* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κρήτ. Μύκ. κ. ἀ. *ἀνικρυζόν* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ. ἀ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἀ. *ἀδικρυζόν* Δαρδαν. Σκόπ. κ. ἀ. *ἀγκικρυζόν* Τσακων. *ἀνικρυζώ* Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. *ἀντικρύ*.

1) Μετβ. καὶ ἀμτβ. εἶμαι, εὐρίσκομαι ἀντικρύ τινος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Τὸ σπῖτα μας ἀνικρυζεῖ τὴ θάλασσα. Τὸ χωριό μας ἀνικρυζεῖ τὸ βουνὸ ἢ 'ς τὸ βουνὸ κοιν. Ἀδικρυζόσαι ὁ ἥλιος μὲ τὸ φεγγάρι Μύκ. || Ἄσμι.*

Τὰ μάτια μου 'ς τὰ μάτια σου ὅταν ἀνικρυθοῦνε, κάνουνε τρόπους δυνατοὺς νὰ μὴ φανερωθοῦνε

Ἰων. (Σμύρν.) Συνών. *ἀγναρτίζω* (I) 1. 2) Βλέπω τινὰ ἔκ τοῦ ἀντικρύ, ἀτενίζω, ἀντιμετωπίζω κοιν.: *Ἀπ' τὸ φόβο του δὲν ἀνικρυζεῖ τὸν πατέρα του. Ἀμα τὸν ἀντίκρυσσε, ἐκρύωσε ἀπὸ τὸ φόβο του κοιν. Κάτι ἀντίκρυζε ἡ δεῖνα (κάτι ἔβλεπε ἐμπρός της, κάτι ἐλάμβανε εἰς τὰς χεῖρας' ὑπαινιγμὸς περὶ χρημάτων) Κίμωλ. 3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀντιλέγω, ἀνθαδιάζω Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἀ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Τραπ.): *Ἡνιᾶν λέγ' αἶον, πάντα ἀνικρυζ' με (ἡνιᾶν = ὅ,τι) Τραπ. Τὸν ἀνικρυόστηκε τὸ δάσκαλό του Σαρεκκλ. Ἐνῶ τὸν ἔλεγα αὐτά, χωρὶς νὰ ντροπιαστῇ μ' ἀνικρυόστηκε Θράκ. 4) Συναντῶ σύννηθ.: Τὸν ἀντίκρυσσε βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπῖτα. Ἀντίκρυσσε τὸν δεῖνα 'ς τὸ δρόμο ποῦ πήγαινα σύννηθ. Μιὰ μέρα ἰκεῖ ποῦ πῆγι 'ς τ' ἀμπέλια τοὺν ἀνικρυζ' ἔνα τρανὸ τρανὸ φίδ' Ἀδριανούπ. || Ἄσμι.**

Μιὰ μέρ' ἀνικρυθήκαμε σὲ μιὰ μιλῆα τοῦ κήπου,

βγῆκ' ἢ κυρὰ πὸ τὸ λουτρό κ' ἐγὼ ἀπ' τὸν μπαρπέρη

Ἡπ. 5) Οἰκονομικῶς, ἐπιφέρω ἐξίσωσιν μεταξὺ δοῦναι καὶ λαβεῖν λόγ. σύννηθ.: *Ἀνικρυζώ τὰ ἔξοδά μου - τὰς ὑποχρεώσεις μου κττ.*

ἀντίκρυθε ἐπίρρ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. *ἀντίκρυ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θε.

Ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους. Συνών. *ἀπαντίκρυ*.

ἀντίκρυμαν τό, Πόντ. (Τραπ.) *ἀντίκρυσμαν* Πόντ. (Σάντ.) *ἀντίκρυσμα* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντικρύνω*, δι' ὃ ἰδ. **ἀντικρυαίνω*.

Ἀνικρυάσμαν, ὁ ἰδ.

ἀντίκρυσμα τό, κοιν. *ἀντίκρυσμαν* Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀντικρύζω*.

1) Τὸ νὰ ἀντικρύζῃ, τὸ νὰ βλέπῃ τίς τινα, ἐνατένις πρὸς τινα κοιν.: *'Σ τὸ ἀντίκρυσμά της τὰ 'χασε. 2) Οἰκονομικῶς, ἐξίσωσις δοῦναι καὶ λαβεῖν λόγ. σύννηθ.: Γὰρ κάθε*

